

Eszter könyve

Csia Lajos fordításában

I. ELSŐ FEJEZET

1. Ahasvérós napjaiban történt... ez az az Ahasvérós, aki Indiától Kusig uralkodott.
2. ezekben a napokban, mikor a király Szuszán várában levő királyi székén ült...
3. uralkodásának harmadik esztendejében összes fejedelmeinek és szolgálóinak lakomát rendezett.
4. úgyhogy a perzsák és médek hadereje, az előkelők, a tartományok fejedelmei eléje gyűltek, mikor is sok napon át, száznolcvan napig mutogatta nekik dicsőséges királyságának gazdagságát és nagyságának díszes értékeit.
5. mikor ezek a napok elteltek, a király a Szuszán várában található egész népnek, nagynak is, kicsinynek is hét napos lakomát rendezett a királyi palota kertes udvarában.
6. Fehér pamutvászon és kék bíbor sátrak voltak alabástrom oszlopokon és ezüst karikákon bizzsus és piros bársony kötelekkel kifeszítve; arany és ezüst ágyak voltak a zöld márvány és alabástromtáblás mozaikpadlón.
7. ivásra különböző alakú arany edények szolgáltak,
8. a királyi bor bőségben volt, a király bőkezűségének megfelelően. az ivás a rendelkezés szerint kényszer nélkül történt, mert a király így rendelte el palotájának minden előljárója számára, hogy tudniillik minden egyes embernek tetszése szerint cselekedjenek.
9. Vásti királyasszony is lakomát rendezett a nőknek Ahasvérós királynak királyi palotájában.
10. a hetedik napon, amikor a király szívében a bortól jókedv támadt, azt mondta annak a hét kamarásnak, akik Ahasvérós király színe előtt teljesítettek szolgálatot, Mehumának, Bizettának, Charbonának, Bigtának, Abagtának, Zétárnak és Karkásznak, hogy hozzák elő Vásti királynét a király elé
11. királyi koronával, hogy a népeknek és a fejedelmeknek megmutassa szépségét, mert szép arca volt.
12. Vásti királyasszony vonakodott, hogy a király szavára, melyet a kamarások közvetítettek odamenjen; a király pedig nagy haragra gyulladt ellene.
13. A király ekkor azokhoz a bölcssekhez fordult szavával, kik az időalkalmaknak ismerői voltak, mert úgy volt szokás, hogy a király dolgát azoknak mind eléje terjesszék, akik a törvény és peres eljárások ismerői voltak:
14. Hozzá legközelebb állók voltak: Karsöná, Sétár, Admátá, Tarsis, Meresz, Marszöná, Mömukhán, a perzsák és médek hét fejedelme, kik a király orcáját láthatták s kik a királyságban az első helyet foglalták el.
14. A törvény szerint – szólott a király – mit kell csinálni Vásti királyné asszonnyal amiatt, hogy nem tette meg Ahasvérós király szavát, melyet a kamarások közvetítettek neki?
15. ekkor Mömukán így szólott a király és a fejedelmek előtt: nem csak a király ellen vétkezett a királynéasszony hanem az összes fejedelmek és az összes népek ellen is, kik Ahasvérós király valamennyi tartományában laktak,
16. hiszen a királyné dolga el fog jutni valamennyi asszonyhoz, hogy szemökben aztán megvetetté válják az uruk, amikor elbeszélük, hogy Ahasvérós király megmondta, hogy vezessék elő Vásti királyasszonyt, de az nem jött el.
17. Még ma erről fognak beszélni Perzsia és Média fejedelemisszonyai, kik hallották a királyné szavát a király valamennyi fejedelme előtt és lesz elég megvetés és harag!

18. Ha jónak látja a király, királyi szó menjen ki előle és írassék a perzsák és médek törvényébe, úgyhogy ne lehessen megszegni, hogy Vásti ne jöhessen Ahasvérós király elé s királyságát a király adja egy társának, aki nálánál jobb!
19. Ha aztán közhírré teszik a király rendeletét, melyet egész királyságára nézve alkot, hiszen nagy az: az összes asszonyok meg fogják becsülni férjüket nagytól a kicsinyig!
20. A dolog jónak látszott a király és a vele dőzsölő fejedelmek szemében, úgyhogy a király Mömukán szava szerint cselekedett,
21. Leveleket küldött hát a király minden tartományába, minden tartományba annak a népnek írásán és minden néphez annak a népnek a nyelvén, hogy minden férfi úr legyen a maga házában és saját kedve szerint beszélhessen. (?)

II. MÁSODIK FEJEZET

1. Ezek után a dolgok után alább hagyott Ahasvérós király haragja s megemlékezett Vástiról: arról, amit csinált s arról, amit felőle határoztak.
2. Ekkor a király apródjai, kik mellette szolgálatot teljesítettek
3. Így szólottak: szép arcú szűz leányokat kell keresni a királynak!
4. Rendeljen a király intézőket királyságának minden tartományába, hogy minden szép arcú szűz leányt gyűjtsenek össze Szuszán várába, az asszonyházba, Hégajnak, a király kamarásának kezéhez, ki az asszonyokat őrzi s adjanak nekik testápoláshoz szükséges szereket.
5. amely fiatal leányt aztán szépnek találja a király szeme, az uralkodjék Vásti helyett!
6. Volt egy zsidó férfi Szuszán várában, a neve Mardókeus, a Jáir fia, ki meg a Kis fiának, Siminek a fia; ez benjáminita volt.
7. Mardókeust azokkal a száműzöttekkel vitték fogva, kik Júda királyával, Jekoniással mentek fogságba, kit Nabukodonozor, Babilon királya száműzött.
8. Úgyan ő gyámja volt Hadassának, azaz Eszternek, a nagybátyja leányának, kinek sem apja, sem anyja nem volt. A leányka szép termetű, szép arcú volt. Apja és anyja halálakor Mardókeus leányaképp magához vette őt.
9. mikor aztán közhírré tették a király szavát és törvényét és sok leányt gyűjtöttek össze Szuszán várába Hégaj kezére, Esztert is elvitték a király házába Hégaj kezére, ki az asszonyokat őrizte.
10. ennek úgy megtetszett a leányka, az annyira megnyerte kegyét, hogy sietve hozta el a testápoló szereit és ételporcióját, hogy odaadhassa neki; hét válogatott szolgáló leányt is adott neki a király házából és cserével neki és szolgáló leányainak juttatta az asszonyok házának legjobb részét.
11. Eszter pedig nem mondta meg népét és eredetét, mert Mardókeus megparancsolta neki, hogy ne mondja meg.
12. Mardókeus azonban napról napra ott járt-kelt az asszonyok házának udvara előtt, hogy megtudja Eszter hogylétét és hogy mit csinálnak vele.
13. S valahányszor a sor egy-egy leányra került, hogy bemenjen Ahasvérós királyhoz, azután történt ez, hogy előzőleg tizenkét hónapon át az asszonyok törvénye szerint bántak vele, mert ennyi idő kellett a testápoló szerek használatához: hat hónap a mirha olajra és hat hónap a balzsamra és a nők testápoló szereire.
14. Valahányszor egy nő bement a királyhoz, mindent megadtak neki, amit mondott, hogy azzal menjen az asszonyok házától a király házához át.
15. este ment be és reggel tért vissza az asszonyok második házába Saasgárnak, a király kamarásának kezére, ki az ágyasokat őrizte; másként nem tért vissza a királyhoz; csak ha megtetszett neki és nevéen hívatta.
16. Mikor a sor Abichailnak, Mardókeus nagybátyjának leányára, Eszterre került, hogy a királyhoz bemenjen, ő maga nem kívánt semmit, hanem csak, amit Hégaj, a király kamarása, ki az asszonyokat őrizte, mondott neki. s Eszter mindenki kegyét megnyerte, aki látta őt.
17. Esztert a tizedik, azaz thébet hónapban, a király uralkodásának hetedik évében vitték a király házába Ahasvérós királyhoz.

18. S a király minden asszonynál jobban megszerette Esztert; minden szűz közül ő nyerte el kegyét, úgyhogy királyi koronát tett a fejére s Vásti helyében őt tette királynévá.
19. Ekkor a király nagy lakomát rendezett összes fejedelmeinek és szolgálóinak, az Eszter lakomáját: amellet könnyítést adott a tartományoknak s ajándékokat adott a király bőkezűségének mértékében.
20. Mikor másodízben gyűjtöttek össze szüzeket és Mardókeus éppen a király kapujában ült,
21. – Eszter pedig nem mondta meg származását és népét, mint neki Mardókeus megparancsolta; Mardókeus szavát éppúgy megtette Eszter, mint mikor nála volt nevelőben
22. – azokban a napokban, mialatt Mardókeus ott ült a király kapujában, megharagudott a király két kamarása, Bigtán és Téresz, kik a küszöb őrei közül valók voltak és azon voltak, hogy kezet emeljenek Ahasvérós király ellen;
23. De a dolog tudomására jutott Mardókeusnak s ő megjelentette azt Eszter királynénak; Eszter pedig Mardókeus nevével megmondta a királynak. Kinyomozták a dolgot és helyállónak találták, úgyhogy a kettőt bitófára akasztották és az esetet beírták a király előtt a kor történetének könyvébe;

III. HARMADIK FEJEZET

1. Ezek után a dolgok után Ahasvérós király nagyra tette Hammödátát fiát, az agági Hámánt; fölemelte őt és székét az összes vele levő fejedelmekénél magasabbra helyezte.
2. A király összes szolgálói, akik a király kapujában voltak, térdre estek és földig hajoltak Hámán előtt, mert a király ilyen parancsot adott rája vonatkozólag; de Mardókeus nem esett térdre és nem hajolt földig.
3. a király szolgálói, akik a király kapujában voltak, megszólították Mardókeust: miért hágod által a király parancsát?
4. midőn nap mint nap ezt mondták neki s ő nem hallgatott rájuk, megjelentették Hámánnak, hogy lássák, hogy vajon megállnak-e Mardókeus szavai, mert megmondta nekik, hogy ő zsidó.
5. mikor Hámán látta, hogy Mardókeus nem esik térdre és nem hajol földig előtte, megtelt tüzes haraggal.
6. megvetendő dolognak látta azonban, hogy Mardókeusra egy-magára vesse kezét, mert megjelentették neki, hogy melyik Mardókeus népe, úgyhogy Hámán az összes zsidókat igyekezett kiírtani, akik Ahasvérós királyságában éltek, a Mardókeus népét.
7. Ahasvérós király tizenkettedik esztendejében az első hónapban, mely nisán hava, pur-t azaz sorsot vetettek Hámán előtt, napról napra, hónapról hónapra egész a tizenkettedik hónapig, azaz ádár hónapig.
8. Hámán aztán így szólt Ahasvérós királyhoz: van egy nép, mely egészen szétszórtan él a népek között királyságod összes tartományában; törvényei különböznek az egész nép törvényeitől; a király törvényeiből egyet sem tesznek meg, úgyhogy a királyhoz illő cselekedet volna, ha őket nem hagyná nyugton.
9. ha a király jónak látja, írott rendelet adassék ki, hogy kiírtsák őket; ez esetben tizezer font ezüstöt mérnék le a hivatalnokok kezéhez, hogy bevigyék a király kincstárába!
10. ekkor a király pecsétgyűrűjét lehúzta a kezéről, odaadta Hammedátát fiának, az agági Hámánnak, a zsidók szorongatójának.
11. aztán ezt felelte a király Hámánnak: már a tied a kincs, hogy azzal a néppel úgy tégy, ahogy jónak látod!

12. Az első hónap tizenharmadik napján aztán összehívták a királyi jegyzőket és egészen aszerint, ahogy Hámán parancsolta, rendeletet írtak a király szatrapáinak, a helytartóknak, kik az egyes tartományok fölött voltak, továbbá minden egyes nép fejedelmeinek, minden egyes tartománynak a maga írásával és minden egyes népnek a maga nyelvén Ahasvérós király nevében és a király pecsétével ellátva:
13. A leveleket futárokkal küldötték szét a király összes tartományainak ezzel az utasítással: írtsanak ki, gyilkoljanak le, veszítsenek el egy napon minden zsidót fiattól az öregig, gyermekeket és asszonyokat a tizenkettedik hónapnak, azaz ádárnak tizenharmadik napján s a zsákmányt prédául ejtsék.
14. hogy az összes népeknek törvény szabattassék, az írás egy-egy másolata ment minden egyes tartományba, hogy mindenütt készen legyenek azon a napon;
15. a futárok sietve mentek szét a király parancsával. Aztán kiadták a törvényt Szuszán várában. a király és Hámán pedig neki ültek inni, mialatt Szuszán városa tanácstalan volt a döbbenettől.

IV. NEGYEDIK FEJEZET

1. mikor Mardókeus megtudta mindazt, ami történt, meghasogatta ruháit, zsákba és hamuba öltözött, úgy ment ki a városba, nagy és keserű kiáltással kiáltozva.
2. elment a király kapuja elé, mert a király kapuján be ugyanis zsákruhában senki nem mehetett,
3. s minden egyes tartományban, amely helyre csak a király parancsa és törvénye elérkezett, nagy gyászuk volt a zsidóknak, böjt, sírás, jajveszéklés, zsák és hamu volt sokaknak fekhelye.
4. mikor Eszter szolgálói és kamarásai bementek és jelentést tettek neki, a királynét nagy reszketés fogta el s ruhákat küldött ki, hogy Mardókeust öltöztessék fel s vegyék le róla a zsákruhát, de az nem fogadta el.
5. Ekkor Eszter hívatta a király kamarásai közül az egyiket, Hatákat, ki melléje volt beosztva s megparancsolta, hogy menjen Mardókeushoz és tudja meg, hogy mit jelent az a dolog és mi az oka.
6. Haták kiment a város piacára, mely a király kapuja előtt van, Mardókeushoz.
7. Mardókeus elmondta neki az egész dolgot, amely történt vele; pontos tudósítást adott az ezüstről, melynek a királyi kincstár javára való lefizetését Hámán megígérte annak fejében, hogy a zsidókat elveszítsék.
8. odaadta neki a rendeletnek egy másolatát, amelyet Szuszánban adtak ki, hogy azt Eszternek megmutassa, s hogy jelentés tegyen neki és közölje vele a parancsot, hogy menjen be a királyhoz, hogy könyörögjön neki és keressen nála bocsánatot népének.
9. Mikor Haták bement, megjelentette Eszternek Mardókeus szavait.
10. Eszter feleletképen a következő utasítással küldte Hatákat Mardókeushoz:
11. a király összes szolgálói és a király tartományainak népe jól tudják, hogy valamennyi férfira vagy nőre, aki hívatlanul megy be a belső udvarba a királyhoz, egy törvény érvényes: hogy meghal, ha a király ki nem nyújtja arany kormánypalcáját feléje. engem pedig már harminc napja nem hívtak, hogy a királyhoz bemenjek.
12. Eszter szavait hírül vitték Mardókeusnak, Mardókeus feleletül ezt üzenté Eszternek:
13. ne képzeld azt lelkedben, hogy az összes zsidók közül éppen a király háza fog megmenekülni!
14. mert ha te ebben az időben minden áron hallgatni akarsz, más helyről jöhet a zsidóknak enyhület és szabadulás, te pedig és atyád háza elvesztek! s ki tudja, hogy nem a mostani időért jutottál-e királyságra?!
15. Eszter erre ezt izente válaszképpen:
16. eredj, gyűjtsd össze az összes zsidókat, akik Szuszánban találhatók; böjtöljetek értem, ne egyetek és ne igyatok három napig sem éjjel, sem nappal; én és szolgáló lányaim ugyanígy böjtölni fogunk és majd így megyek be a királyhoz, bárha a törvény ellenére is! ha aztán elveszek, hát elveszek!
17. Mardókeus ezzel elment és mindent úgy cselekedett, ahogy Eszter parancsolta neki.

V. ÖTÖDIK FEJEZET

1. A harmadik napon aztán Eszter királyilag felöltözködött s oda állott a királyi ház belső udvarába, a király házával szembe. A király a királyi házban a királyi trónon ült szemben a ház ajtajával.
2. Az történt, hogy amikor a király meglátta Eszter királynét, hogy ott áll az udvarban, kegyelemmel telt meg iránta a király szeme, úgyszólván Eszter felé nyújtotta arany királyi pálcáját, mely kezében volt. Eszter közeledett s megérintette a pálca fejét
3. „mi lelt, Eszter királyné? mi a kívánságod? még ha a királyságom felét kéred is, adassék meg neked!”
4. Eszter ezt felelte: ha a királynak jó, jöjjön el ma a király és Hámán a lakomára, melyet készítetek neki!
5. és szólt a király: hívják nyomban Hámánt, hogy megtegyük Eszter kérését!
6. A király és Hámán tehát elmentek arra a lakomára, amelyet Eszter készített. a borivásnál a király megint megkérdezte: mi a kérésed? megadatik néked! még ha a királyságom feléig kérsz is, teljesül!
7. Eszter így felelt: ez a kérésem, ez a kívánságom:
8. ha kegyelmet találtam a király szemében s ha jónak látja a király, hogy megadja kérésemet és megtegye kívánságomat, jöjjön el a király és Hámán a lakomára, melyet készíteni fogok nekik és holnap a király szava szerint cselekszem.
9. aznap Hámán örvendezve és jóleső szívvel ment el. de amikor Hámán Mardókeust a király kapujában megpillantotta, hogy az sem nem kelt föl, sem nem reszketett, megtelt dühvel.
10. De erőt vett magán Hámán; hazament és elküldött barátaiért és feleségéért Zéresért
11. és beszélt nekik dicsőségéről, melyet gazdagsága jelentett, sok fiáról és mind arról, amivel nagyra tette őt a király; arról is, hogy a fejedelmeknek és a király szolgáinak fölébe helyezte őt.
12. aztán ezt mondta Hámán: bizony, Eszter királyné is csak engem vitt be a királlyal lakomára, melyet ő rendezett és holnapra is meg vagyok hívva a királlyal hozzá.
13. És mégis mindez nem elégít ki, amíg csak ott látom ülni a zsidó Mardókeust a király kapujában!
14. Mire Zéres, a felesége és barátai ezt mondták neki: csináltass egy ötven sing magos fát; reggel mondd meg a királynak, hogy akasztassa Mardókeust rá s úgy menj be a lakomára örvendezve! jónak tűnt fel ez a beszéd Hámánnak és megcsináltatta a fát.

VI. HATODIK FEJEZET

1. azon az éjjelen elkerülte az álom a királyt, úgyhogy megparancsolta, hogy vigyék be az emlékezések könyvét, a kor történetét felolvasták belőle a királynak.
2. találtak benne egy írásra, hogy Mardókeus jelentette fel Bigtánt és Téreszt, a király két kamarását, a küszöb őreit, kik kezét akartak vetni a királyra.
3. a király megkérdezte: mivel tisztelték meg és magasztalták fel ezért Mardókeust? – semmi sem történt velem! – felelték a király apródjai, akik szolgálatára voltak rendelve.
4. Ki van az udvarban? – kérdezte a király. Hámán ment volt a király házának külső udvarába, hogy megmondja a királynak, hogy Mardókeust akasztassa fel arra a fára, melyet ő állíttatott neki.
5. A király apródjai erre ezt mondták: Hámán áll az udvarban! – jöjjön be! – szólt a király, mikor Hámán bement, a király így szólt hozzá: mit kell tennünk olyan emberrel, akit a király meg akar tisztelni?
6. Hámán szívében elgondolta: ki lehet az az ember, akit a király meg akar tisztelni, ha csak nem én?!
7. így szólt hát Hámán a királyhoz: annak az embernek, akit a király meg akar tisztelni,
8. hozzanak királyi öltözéket, melyben a király szokott járni; hozzanak egy lovat, melyen a király szokott ülni, s melynek fejére királyi koronát tettek.
9. Adják oda az öltözéket és a lovat annak a férfinak a kezébe a király fejedelmei, s öltöztessék fel azt az embert, akit a király meg akar tisztelni: aztán lovagoltassák meg a város terén és kiáltsák előtte: így tesznek azzal az emberrel, akit a király meg akar tisztelni!
10. – Siess! – szólt a király Hámánnak – vedd az öltözéket és a lovat, amint mondtad és tégy így a zsidó Mardókeussal, aki a király kapujában ül! el ne ejts az egészből, amit mondtál, egy szót se!
11. Fogta hát Hámán az öltözéket és a lovat, felöltöztette Mardókeust és meglovagoltatta a város terén, ezt kiáltozva előtte: Így tesznek azzal az emberrel, akit a király meg akar tisztelni!
12. Aztán Mardókeus leült a király kapujába, Hámán pedig sietett haza gyászolva és befödött fejjel.
13. Hámán elmondta feleségének és összes barátainak mindazt, ami történt vele. Ekkor így szóltak hozzá bölcsei és felesége, Zéres: ha a zsidók megvából való Mardókeus, ki előtt lebukni kezdél, akkor nem fogsz bírni vele, hanem egészen elbukol előtte!
14. Még beszéltek vele, amikor megérkeztek a király kamarásai és siettették Hámánt, hogy menjen a lakomára, melyet Eszter rendez.

VII. HETEDIK fejezet

1. Mikor a király és Hámán bementek, hogy Eszter királynénál lakomázzanak,
2. a király aznap is másodízben megkérdezte Esztert a boriváskor: mi a kérésed, Eszter királyné? megadatik néked! és mi a kívánságod? a királyság feléig teljesítve lesz!
3. Eszter királyné megadta a feleletet: ha kegyelmet találtam szemedben oh király – szólott – és ha jó a királynak, kérésemre adassék nekem a lelkem s kívánságomra a népem!
4. mert eladtak engem s népemet, hogy kiirtsanak, meggyilkoljanak s elveszítsenek! ha csak rabszolgácul s rabszolgálókul adtak volna minket el, hallgatnék, mert a mi bajunk nem érne fel a király zaklatásával.
5. Akkor Ahasvérós király így szólott Eszterhez: ki az és hol van az, aki szívét ilyen cselekvések tervével töltötte be?!
6. Szólott Eszter: a mi szorongatónk és ellenségünk ez a gonosz Hámán!
7. A király lángoló haraggal fölkelt az ivástól és a palota kertjébe ment; Hámán pedig felállott, hogy Eszter királynétól könyörögje ki a lelkét, mert látta, hogy a király részéről elvégzett dolog, hogy a veszedelem rácsap.
8. mikor a király a kertből visszatért az ivóházba és Hámánt arra a kerevetre borulva találta, amelyen Eszter volt, így szólott a király: hát még erőszakot is elkövet a királynén nálam az én házamban?! Ahogy e szó elhagyta a király száját, Hámán arcát lefödtek,
9. ekkor a király jelenlétében megszólalt Charbona, az egyik kamarás: már áll is a fa Hámán házában ötven sing magosan, melyet Hámán Mardókeusnak készíttetett, ki pedig a királynak javára szól! szólott a király: akasszátok fel rá!
10. föl is akasztották Hámánt arra a fára, melyet Mardókeusnak állíttatott s a király haragja alább hagyott.

VIII. NYOLCADIK FEJEZET

1. azon a napon Ahasvérós király odaadta Eszter királynénak a zsidók nyomorgatójának, Hámánnak házát; Mardókeus pedig bement a király színe elé, mivel Eszter megjelentette a királynak, hogy ki neki Mardókeus.
2. a király aztán lehúzta pecsétgyűrűjét, melyet Hámántól elvett volt és odaadta Mardókeusnak. Eszter pedig Mardókeust Hámán háza fölé helyezte.
3. Eszter aztán újra beszélt a királlyal és lába elé borulva sírva könyörgött hozzá, hogy az agági Hámántól kieszelt veszedelmet hárítsa el, azt a tervet, melyet a zsidók ellen kieszelt.
4. A király Eszter felé nyújtotta az arany kormánypalcát; Eszter erre fölkelte és állt a király előtt;
5. aztán így szólt Eszter: ha a királynak jó s én kegyelmet találtam színe előtt; ha jogosnak látja a király a dolgot s én jó vagyok szemében, írassék levelekbe, hogy visszavonatik Hammedáta fiának, az agági Hámánnak terve, melyet mindazoknak a zsidóknak elvesztésére íratott, kik a király összes tartományaiban laknak.
6. mert miként is tudnám elnézni a bajt és miként is tudnám elnézni rokonaimnak vesztét?!
7. Ahasvérós király ezt választotta Eszter királynénak és a zsidó Mardókeusnak: ímé Hámán házát odaadtam Eszternek; őt magát bitófára akasztották azért, hogy a zsidók ellen nyújtotta ki kezét.
8. ti most már írjatok a zsidókért olyan rendeletet a király nevében, amilyent jónak láttok és pecsételjétek le a király pecsétjével, mert olyan írást, amelyet a király nevében írtak és a király pecsétjével pecsételtek le, visszavonni nem lehet!
9. Még abban az órában összehívták a királyi jegyzőket a harmadik hónapnak, szivánnak huszonharmadikán és megíratják a levelet
10. mindannak megfelelően, amit Mardókeus parancsolt, a zsidókhoz és a szatrapákhoz,
11. ama tartományok helytartóinak és fejedelmeinek, amelyek
12. Indiától Étiópiáig százhuszonnégy tartományt tesznek ki;
13. minden egyes tartománynak a maga írásával és minden egyes népnek a maga nyelvén, a zsidóknak is a maguk írásával és a maguk nyelvén. Ahasvérós király nevében íratják meg és a király pecsétjével pecsételték meg.
14. lovas futárok útján küldték el a leveleket, kik a királyi ménesből való nemes paripákon lovagolnak. E levelek által a király megengedte a zsidóknak, kik minden egyes városában voltak, hogy összegyülekezzenek és kiálljanak lelkükért; hogy kiirtsák, megöljék és elveszítsék annak a népnek és annak a tartománynak egész erejét, mely őket szorongatja, a gyermekeket és a nőket is és hogy prédává tegyék zsákmányukat és hogy tegyék ezt egy napon Ahasvérós király összes tartományaiban a tizenkettedik hónap tizenharmadikán, ez az adár; hogy az írás másolatát minden egyes tartományban törvényként adják ki az összes népeknek kihirdetve s hogy a zsidók készen legyenek ezen a napon, hogy bosszút álljanak ellenségeiken. a nemes paripákon lovagló futárok gyors sietséggel mentek szét a király szavával és szuszán városában törvényt adtak ki.
15. Mardókeus kék bíborba és finom fehér szövetbe öltözve, nagy arany koronával s biszszus és kék bíbor kabáttal ment el a király színe elől; Szuszán városa kacagott és vigadott;
16. a zsidóknál pedig kivilágítás, öröm, vígság volt és díszítéseket csináltak.

17. amellet minden egyes tartományban és minden egyes városban, amely helyen csak a király üzenetét és törvényét kihirdették, örömk, vígságuk volt a zsidóknak, lakoma, ünnep. a föld népéből sokan zsidókká kezdtek lenni, mert a zsidóktól való félelem esett rájuk.

IX. KILENCEDIK FEJEZET

1. A tizenkettedik hónapban, amely az adár hónap, a tizenharmadik napon, amikor a király üzenetét és törvényét végre kellett volna hajtani, azon a napon, amelyen azt remélték a zsidók ellenségei, hogy hatalmuk alá vethetik őket; de megfordult a dolog, úgyhogy a zsidók vetették maguk alá gyűlölőiket:
2. összegyűltek a zsidók városaikban és Ahasvérós király minden tartományában, hogy kezet vessenek azokra, akik vesztüket keresték. Egy ember sem állt ki velük szembe, mert a tőlük való félelem ült az összes népekre.
3. a tartományok összes fejedelmei, a szatrapák, helytartók és a király összes hivatalnokai támogatták a zsidókat, mert a Mardókeustól való félelem ült rájuk.
4. Mardókeus ugyanis nagy ember lett a király házában, híre az összes tartományokban folyvást emelkedett, mert ez az ember, Mardókeus, mindig nagyobbodott.
5. így hát a zsidók karddal, gyilkolással és pusztítással nagy vereséget okoztak összes ellenségeiknek s kitöltötték kedvöket gyűlölőiken.
6. Szuszán várában is gyilkoltak a zsidók s elveszett ötszáz ember.
7. Parsandátát, Dalfont, Eszpátát,
8. Porátát, Adalját, Aridátát, Parmastát, Ariszajt,
9. Aridajt és Jezátát,
10. Hammedáta fiának, Hámánnak, a zsidók nyomorgatójának tíz fiát megölték, de zsákmányra nem vetették kezöket.
11. Mikor aznap a király elé jutott a Szuszán várában megölteknek száma,
12. a király így szólt Eszter királynéhez: Szuszán várában gyilkoltak a zsidók és elveszett ötszáz ember és Hámán tíz fia. mit tehettek a király többi tartományában! már most mi a kérésed? Megadatik néked! és mi a kívánságod? teljesülni fog!
13. – ha jó a királynak – felelte Eszter – engedjék meg a Szuszánban lakó zsidóknak, hogy holnap is e mai nap törvénye szerint cselekedhessenek; amellet Hámán tíz fiát akasszák bitófára!
14. a király így felelt: teljesüljön így! törvényt adtak ki hát Szuszánban és Hámán tíz fiát felakasztották.
15. a Szuszánban lakó zsidók pedig összegyűltek adár hónap tizennegyedik napján is és Szuszánban megöltek háromszáz embert, de zsákmányra nem vetették kezöket.
16. összegyűlt s kiállott lelkéért a többi zsidó is, kik a király többi tartományában laktak: megnyugodtak ellenségeiktől, amikor gyűlölőik közül hetvenötezret megöltek, zsákmányra azonban nem vetették kezöket.
17. Ez történt adár hó tizenharmadik napján. a tizennegyedik napon nyugodtak meg hát s ezt a napot lakoma és vígság napjává tették.
18. A Szuszánban lakó zsidók a tizenharmadik és tizennegyedik napon is összegyűltek, így hát a tizenötödik napon pihentek meg s azt tették lakoma és vígság napjává.
19. ezért a vidéki zsidók, akik nyílt városokban laknak, adár hónap tizennegyedik napját teszik öröm, lakoma és ünneplés napjává. ezen küldenek egymásnak részesedést.
20. Mardókeus feljegyezte ezeket a dolgokat s levelekben elküldte az összes zsidóknak, akik Ahasvérós király összes tartományaiban laknak, közelieknek és távoliaknak,
21. hogy kötelességükké tegye, hogy minden egyes esztendőben adár hónap tizennegyedik napját és tizenötödik napját megünnepeljék

22. azoknak a napoknak megfelelően, amelyeken a zsidók megnyugodtak ellenségeiktől s annak a hónapnak megfelelően, amelyen a vesződség örömmé változott számukra és a gyász ünnepnappá, hogy lakoma és vigadozás napjaivá tegyék őket, részesedést küldjenek egymásnak és ajándékokat a szegényeknek.
23. A zsidók magukra vállalták azt, amit tenni már elkezdettek, s ami felől Mardókeus írt nekik.
24. Tudniillik Hammedáta fia az agági Hámán, az összes zsidók szorongatója, ki elvesztésüket tervezte, ő vetett purt, azaz sorsot, hogy zaklassa és elveszítse őket;
25. csak éppen a király, amikor Eszter eléje ment, azt rendelte írásban, hogy Hámánnak gonosz terve, melyet a zsidók ellen kigondolt, fejére szálljon, úgyhogy bitófára akasztották őt és fiait.
26. ezért a purról nevezték el ezeket a napokat purimnak.
26. ezért – és pedig ennek a könyvnek elbeszéléseért, azért, amit maguk láttak s mindazért is, ami hozzájuk eljutott –
27. kötelességüként állandósították és elfogadták a zsidók magukra nézve, utódaikra nézve és a hozzájuk csatlakozókra nézve, hogy ezt a két napot évről évre mindenkor megülik a rájuk vonatkozó írás szerint a maguk idejében.
28. ezeket a napokat emlékezetben kell tartani és meg kell ülni nemzedékről nemzedékre minden egyes törzsben, minden egyes tartományban és minden egyes városban! e purim-napoknak nem szabad kiveszniök a zsidók közül s emlékezetüknek nem szabad elmúlnia!
29. Abichail leánya, Eszter királyné és a zsidó Mardókeus tekintélyük teljes súlyával írást adtak ki, hogy ezt a második purim-levelet megerősítsék,
30. leveleket küldtek szét Ahasvérósnak mind a százhuszonhét tartományába az összes zsidókhoz békességes és őszinte szavakat,
31. hogy a maguk idejében állandóvá tegyék a purim-napokat, amint azokat magukra nézve állandókká tették a zsidó Mardókeus és Eszter királyné s amiként saját személyükre (lelkükre) nézve és maradékaikra nézve állandókká tették a böjtölésnek és jajveszékelésnek szavait.
32. Eszter rendelete megerősítette a purim-elbeszélést és azt könyvbe írták.

X. TIZEDIK FEJEZET

1. Ahasvérós adót vetett ki a földre és a tenger szigeteire. Összes hatalmas és nagy alkotásai,
2. valamint pontos tudósítás Mardókeus nagyságáról, kit a király emelt fel naggyá, leírva találhatók a médek és perzsák királyainak évkönyveiben.
3. mert a zsidó Mardókeus Ahasvérós király után a második volt, a zsidóknak pedig nagy embere, testvérei nagy tömege előtt kedves, népe javára törekvő, ki egész magvának javára szólott.